

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.12.2000
KOM(2000) 883 endelig

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I henhold til artikel 7 i aftalen af 18. Maj 1999 mellem Rådet og Island og Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (herefter benævnt "Schengen-rammeaftalen") er indgåelse af en aftale om de rettigheder og forpligtelser, der følger af Dublin-konventionen, en forudsætning for at afskaffe grænsekontrollen mellem Schengen-landene og landene i Den Nordiske Pasunion. Afskaffelsen af grænsekontrollen skal ifølge planerne finde sted den 25. marts 2001.

Efter Kommissionens henstilling til Rådet i september 1999 gav Rådet i maj 2000 Kommissionen bemyndigelse til at forhandle en aftale med Norge og Island, der stort set gengiver de rettigheder og forpligtelser, der er indeholdt i Dublin-konventionen og EURODAC-forordningen, der skal lette gennemførelsen af Dublin-konventionen.

Formelle og uformelle forhandlinger startede den 4. juli 2000 og blev afsluttet den 28. november. Medlemsstaterne er løbende blevet underrettet og konsulteret under forhandlingerne.

Retsgrundlaget er EF-traktatens artikel 63, stk. 1, sammenholdt med artikel 300.

Aftalen omhandler rettigheder og forpligtelser i henhold til

- a) Dublin-konventionen af 15. juni 1990 om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af medlemsstaterne, med undtagelse af artikel 16-22;
- b) afgørelser truffet af det udvalg, der er nedsat i henhold til Dublin-konventionens artikel 18;
- c) Rådets forordning af 11. december 2000 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen.

Et af de væsentligste særlige træk ved aftalen drejer sig om udvalgsstrukturen – eftersom aftalen ikke er baseret på protokollen (protokol nr. 2) om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, kunne man ikke overtage Schengen-rammeaftalens udvalgsmodel baseret på et "blandet udvalg", men måtte i stedet benytte et klassisk bilateralt (eller i dette tilfælde "trilateralt") udvalg som i alle EU-aftaler (her benævnt et "fælles udvalg"). Formandskabet for det fælles udvalg skal på skift i seks måneder ad gangen varetages af Kommissionen og enten Island eller Norge.

Udvalgets struktur bygger på princippet om, at Norge og Island skal have ret til at deltage i afgørelsernes udformning, men ikke i selve beslutningstagningen.

For så vidt angår Dublin-konventionen (som er en aftale om international offentlig ret indgået af medlemsstaterne), kan EU ikke i en aftale med tredjelande formelt ændre de procedurer og forpligtelser, medlemsstaterne skal opfylde i henhold til Dublin-konvention. Det var derfor heller ikke muligt at "knytte" Norge og Island til det udvalg, der er nedsat i henhold til Dublin-konventionens artikel 18. Problemet kunne kun løses ved forskellige erklæringer, der fastslår det generelle princip om, at selv om udvalgsstrukturen følger de klassiske EU-aftaler, deltager medlemsstaterne i et vist omfang.

Enhver fremtidig afgørelse truffet af det udvalg, der er nedsat i henhold til Dublin-konventionens artikel 18, kan drøftes i det fælles udvalg, før den vedtages i artikel 18-udvalget, men når en afgørelse er vedtaget, skal den gennemføres af Norge og Island. Sker det ikke, udløses den samme procedure som efter Schengen-rammeaftalen (suspension og eventuelt ophævelse af aftalen). Dermed har man sikret en sammenhængende implementering af alle afgørelser truffet i forbindelse med Dublin-konventionen.

Hvis Dublin-konventionen i fremtiden overføres til EU-regi, vil en tilsvarende mekanisme gælde. Norge og Island vil kunne deltage i afgørelsernes udformning, men vil være nødt til at acceptere de endelige afgørelser, Rådet vedtager (i modsat fald vil aftalen blive suspenderet og senere ophævet). På samme måde vil også nye bestemmelser i forbindelse med EURODAC skulle accepteres.

Sammenhængen i retspraksis vil kunne sikres ved at gengive de relevante bestemmelser i Schengen-rammeaftalen (artikel 6).

Databeskyttelsesdirektivet skal anvendes af Island og Norge på samme måde, som det anvendes af medlemsstaterne (artikel 1, stk. 3).

Klausulen om territorial anvendelse vil for EU's vedkommende sikre paralleliteten med Dublin-konventionen og tager specielt hensyn til Gibraltar-spørgsmålet (artikel 13).

Danmarks særlige situation er der taget højde for i artikel 13, stk. 3.

Budgetklausulen (artikel 9) er hovedsagelig baseret på en tilsvarende bestemmelse i Schengen-rammeaftalen.

Kommissionen finder, at forhandlingerne har fået et positivt udfald, og at aftaleudkastet kan accepteres af EU.

Af interne juridiske grunde har Island insisteret på en formel undertegnelse af aftalen.

I henhold til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, skal Europa-Parlamentet høres om indgåelsen af denne aftale.

Dette forslag til rådsafgørelse drejer sig om undertegnelse af aftalen. Formålet er at sikre, at undertegnelsen kan ske hurtigt som aftalt med Island og Norge for at overholde den frist, der er sat (25. marts 2001). Kommissionen har til hensigt meget snart at fremlægge et yderligere afgørelsesudkast om aftalens indgåelse, der som krævet i retsgrundlaget vil skulle forelægges Europa-Parlamentet.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 1, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har på Fællesskabets vegne forhandlet en aftale med Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge.
- (2) Med forbehold af dens senere indgåelse bør denne aftale, der blev paraferet den 29. november 2000, undertegnes -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Med forbehold af dens senere indgåelse bemyndiges formanden for Rådet til at udpege den (de) person(er), der på Det Europæiske Fællesskabs vegne er beføjet til at undertegne aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse

Udfærdiget i, den ...

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

og

REPUBLIKKEN ISLAND

og

KONGERIGET NORGE,

herefter benævnt "de kontraherende parter",

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Den Europæiske Unions medlemsstater har indgået Dublin-konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, som blev undertegnet i Dublin den 15. juni 1990 (herefter benævnt "Dublin-konventionen")¹,

SOM MINDER OM, at der i henhold til artikel 7 i aftalen af 18. maj 1999 mellem Rådet for Den Europæiske Union (herefter benævnt "Rådet") og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne² skal indgås en aftale om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge,

SOM FINDER, at denne aftale derfor bør indeholde bestemmelserne i Dublin-konventionen og de relevante bestemmelser, der allerede er vedtaget af det udvalg, der er nedsat i henhold til denne konventions artikel 18, uden at det berører de relationer, der ved Dublin-konventionen blev etableret mellem denne konventions kontraherende parter,

SOM FINDER, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger³ (herefter benævnt "databeskyttelsesdirektivet") bør anvendes af Island og Norge på samme måde, som det anvendes af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, når de behandler oplysninger til formål omfattet af denne aftale,

SOM DOG ERKENDER, at bestemmelserne i denne aftale i det fornødne omfang må tilpasses under hensyn til Islands og Norges stilling som ikke-medlemsstater,

¹ EFT C 254 af 19.8.1997, s. 1.

² EFT L 176 af 10.07.1999, s. 35.

³ EFT L 281 af 23.1.1995, s.31.

SOM ER OVERBEVIST OM, at det er nødvendigt at fastlægge en mekanisme i denne aftale, der kan sikre overensstemmelse med udviklingen i fællesskabsreglerne, navnlig i spørgsmål omhandlet af artikel 63, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

SOM ER OVERBEVIST OM, at det er nødvendigt at tilrettelægge samarbejdet på alle planer med Republikken Island og Kongeriget Norge om gennemførelsen, den praktiske anvendelse og den videre udvikling af Dublin-konventionen,

SOM FINDER, at det i dette øjemed er nødvendigt at etablere en organisationsstruktur, der kan sikre Republikken Islands og Kongeriget Norges associering i aktiviteterne på disse områder og muliggøre deres deltagelse i disse aktiviteter via et udvalg,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Rådet har vedtaget en forordning om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af asylansøgere og visse andre udlændinges fingeraftryk med henblik på at fremme gennemførelsen af Dublin-konventionen og gøre det lettere at fastslå, hvilken kontraherende part der skal have ansvaret for behandling af en asylansøgning i henhold til Dublin-konventionen,

SOM FINDER, at denne aftale bør omfatte de spørgsmål, der er omhandlet i denne forordning, for derved at fremme en parallel gennemførelse af denne forordning i Island, Norge og De Europæiske Fællesskaber,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og retsakter vedtaget på grundlag heraf ikke finder anvendelse på Kongeriget Danmark, men at Danmark bør have lejlighed til om ønsket at deltage i denne aftale,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

(1) De bestemmelser i Dublin-konventionen, der er angivet i bilag 1 til denne aftale, og de afgørelser truffet af det udvalg, som er nedsat i henhold til Dublin-konventionens artikel 18, der er angivet i bilag 2 til denne aftale, gennemføres af Island og Norge og anvendes i deres indbyrdes relationer samt deres relationer med medlemsstaterne, medmindre andet gælder i henhold til stk. 4.

(2) Medlemsstaterne anvender de i stk. 1 nævnte regler i relationerne med Island og Norge, medmindre andet gælder i henhold til stk. 4.

(3) Bestemmelserne i databeskyttelsesdirektivet, således som de gælder for Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater med hensyn til oplysninger, de behandler i forbindelse med gennemførelsen og anvendelsen af de i bilaget angivne bestemmelser, gennemføres og anvendes med de fornødne tilpasninger af Island og Norge.

(4) Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 skal henvisninger i bestemmelser omfattet af bilaget til "medlemsstater" forstås som omfattende Island og Norge.

(5) Denne aftale finder anvendelse på bestemmelserne i forordningen om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af asylansøgere og visse andre udlændinges fingeraftryk med henblik på at fremme gennemførelsen af Dublin-konventionen og gøre det lettere at fastslå, hvilken kontraherende part der skal have ansvaret for behandling af en asylansøgning i henhold til Dublin-konventionen, under hensyn til Norges og Islands særlige stilling uden for

Den Europæiske Union med henblik på en parallel anvendelse af denne forordning i Island, Norge og De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 2

(1) Ved udarbejdelse af udkast til ny lovgivning på grundlag af artikel 63, stk. 1, litra a), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på et område, der er omfattet af bestemmelserne i bilaget til denne artikel eller de i artikel 1, stk. 5, nævnte bestemmelser, indhenter Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt "Kommissionen") uformelt udtalelse fra eksperter i Island og Norge på samme måde, som den ved udarbejdelsen af sine forslag indhenter udtalelse fra eksperter i medlemsstaterne.

(2) Ved fremsendelsen af forslag, der er relevante for denne aftale, til Rådet og Europa-Parlamentet, fremsender Kommissionen kopier heraf til Island og Norge.

Efter anmodning fra en af de kontraherende parter kan der finde en indledende drøftelse sted i det fælles udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 3.

(3) I tiden forud for vedtagelse af ny lovgivning konsulerer de kontraherende parter på ny hinanden i en løbende informations- og konsuleringsproces i det fælles udvalg på de væsentlige tidspunkter efter anmodning fra en af parterne. Efter vedtagelse af sådan lovgivning finder proceduren i artikel 4, stk. 2-7, anvendelse.

(4) De kontraherende parter samarbejder i god tro i informations- og konsultationsfasen med henblik på ved processens afslutning af lette det fælles udvalgs varetagelse af sine opgaver i overensstemmelse med denne aftale.

(5) Repræsentanter for Islands og Norges regeringer har ret til at fremsætte forslag i det fælles udvalg om spørgsmål omfattet af stk. 1.

(6) Kommissionen sikrer eksperter fra Norge og Island en så udstrakt deltagelse som muligt alt efter det berørte område i forberedelsen af udkast til foranstaltninger, der derefter forelægges det udvalg, som bistår Kommissionen i udøvelsen af dens udøvende beføjelser. I forbindelse hermed rådfører Kommissionen sig ved udarbejdelse af udkast til foranstaltninger med eksperter i Island og Norge på samme måde, som den rådfører sig med eksperter i medlemsstaterne.

(7) I de tilfælde, hvor forslag forelægges Rådet i overensstemmelse med de procedureregler, der gælder for det berørte udvalg, videregiver Kommissionen de synspunkter, eksperter fra Island og Norge har fremført.

Artikel 3

(1) Der nedsættes et fælles udvalg bestående af repræsentanter for de kontraherende parter.

(2) Det fælles udvalg vedtager sin egen forretningsorden ved konsensus.

(3) Det fælles udvalg mødes på initiativ af sin formand eller efter anmodning fra et af sine medlemmer.

(4) Det fælles udvalg mødes på det plan, der er mest hensigtsmæssigt under de givne omstændigheder, med det formål at gennemgå den praktiske gennemførelse og anvendelse af de af bilaget omfattede bestemmelser, herunder de nye retsakter eller foranstaltninger, som er omhandlet i artikel 1 og vedtages af det udvalg, der er nedsat i henhold til Dublin-konventionens artikel 18, samt drøfte udarbejdelsen af ny lovgivning vedtaget på grundlag af artikel 63, stk. 1, litra a), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på de områder, der er omfattet af bilaget eller artikel 1, stk. 5.

Enhver udveksling af oplysninger i henhold til denne aftale anses for at indgå i det fælles udvalgs kommissorium.

(5) Formandskabet for det fælles udvalg varetages på skift i seks måneder af repræsentanten for Det Europæiske Fællesskab og repræsentanten for Islands eller Norges regeringer i alfabetisk rækkefølge.

Artikel 4

(1) Når nye retsakter eller foranstaltninger på de i artikel 1 omhandlede områder vedtages af det udvalg, der er nedsat ved Dublin-konventionens artikel 18, anvendes de, medmindre disse retsakter og foranstaltninger udtrykkeligt fastsætter andet, fra samme tidspunkt af medlemsstaterne på den ene side og af Island og Norge på den anden side, jf. dog stk. 2.

(2) Vedtagelse af de i stk. 1 omhandlede retsakter eller foranstaltninger skal af Kommissionen omgående meddeles Island og Norge. Island og Norge beslutter uafhængigt, om de vil acceptere indholdet heraf og gennemføre det i deres interne ret. Disse beslutninger meddeles Rådets generalsekretariat og Kommissionen senest 30 dage efter vedtagelsen af de pågældende retsakter eller foranstaltninger.

(3) Hvis indholdet af en sådan retsakt eller foranstaltning først kan blive bindende for Island efter opfyldelse af forfatningsmæssige krav, giver Island Rådets generalsekretariat og Kommissionen meddelelse herom samtidig med meddelelsen om sin beslutning. Island giver Rådets generalsekretariat og Kommissionen skriftlig meddelelse, når alle forfatningsmæssige krav er opfyldt, snarest muligt før den fastsatte dato for retsaktens eller foranstaltningens ikrafttræden for Island som besluttet i overensstemmelse med stk. 1.

(4) Hvis indholdet af en sådan retsakt eller foranstaltning først kan blive bindende for Norge efter opfyldelse af forfatningsmæssige krav, giver Norge Rådets generalsekretariat og Kommissionen meddelelse herom samtidig med meddelelsen om sin beslutning. Norge giver snarest og senest seks måneder efter meddelelsen fra den kompetente institution i Den Europæiske Union Rådets generalsekretariat og Kommissionen skriftlig meddelelse, når alle forfatningsmæssige krav er opfyldt. Fra den fastsatte dato for retsaktens eller foranstaltningens ikrafttræden for Norge og indtil meddelelsen om, at de forfatningsmæssige krav er opfyldt, anvender Norge midlertidigt indholdet af den pågældende retsakt eller foranstaltning, hvor det er muligt.

(5) Islands og Norges accept af indholdet af de i stk. 1 omhandlede retsakter og foranstaltninger skaber rettigheder og forpligtelser mellem Island og Norge samt mellem Island og Norge på den ene side og Den Europæiske Unions medlemsstater på den anden side.

(6) Hvis:

- (a) enten Island eller Norge meddeler sin beslutning om ikke at acceptere indholdet af en retsakt eller foranstaltning som nævnt i stk. 1, hvor proceduren i denne aftale er blevet anvendt, eller
- (b) enten Island eller Norge ikke giver meddelelse inden for den frist på 30 dage, der er fastsat i stk. 2, eller
- (c) Island ikke giver meddelelse før den fastsatte dato for den pågældende retsakts eller foranstaltnings ikrafttræden for Island, eller
- (d) Norge ikke giver meddelelse inden for den i stk. 4 fastsatte frist på seks måneder eller ikke som fastsat i samme stykke sørger for midlertidig anvendelse fra den fastsatte dato for retsaktens eller foranstaltningens ikrafttræden for Norge,

betrages denne aftale som værende suspenderet for så vidt angår Island eller Norge, alt efter hvilken stat der er tale om.

(7) Det fælles udvalg undersøger de spørgsmål, der førte til aftalens suspension, og søger at afhjælpe årsagerne til, at den pågældende retsakt eller foranstaltning ikke blev accepteret eller ratificeret, inden for 90 dage. Efter gennemgang af alle yderligere muligheder for at videreføre aftalen, herunder også muligheden for at tage hensyn til ækvivalent lovgivning, kan det med enstemmighed beslutte at genoptage aftalen. Såfremt denne aftale efter 90 dages forløb fortsat er suspenderet, betragtes den som ophørt for så vidt angår Island eller Norge, alt efter hvilken stat der er tale om.

Artikel 5

Hvis en væsentlig ændring i de forhold, der bestod ved indgåelsen af denne aftale, skaber betydelige vanskeligheder for en kontraherende part før ikrafttrædelsen af bestemmelser omhandlet i artikel 2, stk. 1, der træder i stedet for bestemmelser omhandlet i artikel 1, stk. 1, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3 og 4, kan denne kontraherende part forelægge sagen for det fælles udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 3, således at dette kan foreslå de kontraherende parter foranstaltninger til afhjælpning af situationen. Det fælles udvalg træffer enstemmig beslutning om sådanne foranstaltninger. Kan der ikke opnås enstemmighed, finder artikel 8 anvendelse.

Artikel 6

(1) For at virkeliggøre de kontraherende parter mål om at nå frem til en anvendelse og fortolkning af de i artikel 1 omhandlede bestemmelser, der er så ensartet som muligt, overvåger det fælles udvalg løbende udviklingen i den retspraksis, der fastlægges af De Europæiske Fællesskabers Domstol (herefter benævnt "Domstolen"), samt udviklingen i retspraksis ved de kompetente domstole i Island og Norge vedrørende disse bestemmelser. Med henblik herpå enes de kontraherende stater om at sikre ufortøvet gensidig udveksling af oplysninger om denne retspraksis.

(2) Med forbehold af vedtagelse af de nødvendige ændringer i Domstolens statut har Island og Norge adgang til at forelægge processkrifter eller skriftlige bemærkninger for Domstolen i sager, hvor en ret eller domstol i en medlemsstat har forelagt denne et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af bestemmelser omhandlet i artikel 1, stk. 5, og artikel 2, stk. 1.

Artikel 7

(1) Island og Norge aflægger hvert år rapport til det fælles udvalg om, hvordan deres administrative myndigheder og domstole har anvendt og fortolket de i artikel 1 omhandlede bestemmelser, i givet fald som fortolket af Domstolen.

(2) Har det fælles udvalg ikke senest to måneder efter, at det har fået forelagt en væsentlig forskel i retspraksis mellem Domstolen og Islands eller Norges domstole eller en væsentlig forskel i anvendelsen af de i artikel 1 omhandlede bestemmelser mellem de berørte medlemsstaters myndigheder og Islands og Norges myndigheder, været i stand til at sikre en fortsat ensartet anvendelse og fortolkning, finder proceduren i artikel 8 anvendelse.

Artikel 8

(1) Hvis der opstår en tvist om anvendelsen eller fortolkningen af denne aftale eller en situation som omhandlet i artikel 5 eller artikel 7, stk. 2, skal spørgsmålet opføres officielt som et omtvistet spørgsmål på det fælles udvalgs dagsorden.

(2) Det fælles udvalg har 90 dage fra datoen for vedtagelse af den dagsorden, hvor tvisten er opført, til at bilægge tvisten.

(3) Hvis tvisten ikke kan bilægges i det fælles udvalg inden for den i stk. 2 nævnte frist på 90 dage, gives der en yderligere frist på 90 dage til endelig bilæggelse af tvisten. Hvis det fælles udvalg ikke har truffet beslutning inden udløbet af denne frist, skal aftalen efter udløbet af den sidste dag i denne frist betragtes som ophørt for så vidt angår Island eller Norge, alt efter hvilken stat tvisten vedrører.

Artikel 9

(1) For så vidt angår administrationsomkostninger i forbindelse med oprettelsen og driften af Eurodacs centrale enhed bidrager Island og Norge årligt til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget med

- for Island: 0,1 %

- for Norge: 4,995 %

af et beløb, der indledningsvis fastsættes til 9 575 000 EUR i forpligtelsesbevillinger og 5 000 000 EUR i betalingsbevillinger og fra regnskabsåret 2002 og derefter samme procentdel af de relevante budgetbevillinger for det pågældende regnskabsår.

For så vidt angår andre administrations- eller driftsomkostninger i forbindelse med anvendelsen af denne aftale, bidrager Island og Norge ved til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget årligt at indbetale et beløb svarende til den procentdel, deres bruttonationalindkomst udgør i forhold til alle de deltagende staters bruttonationalindkomst.

(2) Island og Norge har ret til at modtage dokumenter vedrørende denne aftale og på møder i det fælles udvalg at anmode om tolkning til et fællesskabssprog efter deres valg. Alle udgifter til oversættelse eller tolkning til eller fra islandsk eller norsk bæres dog af henholdsvis Island eller Norge.

Artikel 10

Islands og Norges nationale databeskyttelsestilsynsmyndigheder og det uafhængige kontrolorgan, der skal oprettes i henhold til artikel 286, stk. 2, i traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, samarbejder i det omfang, det er nødvendigt for varetagelsen af deres hverv, i særdeleshed ved at udveksle enhver nyttig oplysning. De nærmere betingelser for dette samarbejde aftales, så snart dette organ er oprettet.

Artikel 11

(1) Denne aftale berører på ingen måde aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller nogen anden aftale indgået mellem Det Europæiske Fællesskab og Island og/eller Norge eller mellem Rådet og Island og/eller Norge.

(2) Denne aftale berører på ingen måde eventuelle fremtidige aftaler, der af De Europæiske Fællesskaber indgås med Island og/eller Norge.

(3) Denne aftale berører ikke samarbejdet inden for den nordiske pasunion i det omfang, hvor dette samarbejde ikke er i strid med og ikke til hinder for denne aftale eller retsakter og foranstaltninger baseret på denne aftale.

Artikel 12

Kongeriget Danmark kan anmode om at deltage i denne aftale. Betingelserne for en sådan deltagelse fastlægges af de kontraherende parter med Kongeriget Danmarks samtykke i en protokol til denne aftale.

Artikel 13

(1) Denne aftale gælder i det område, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, samt i Island og Norge, jf. dog stk. 2-5.

(2) Denne aftale gælder ikke for Svalbard (Spitzbergen).

(3) Denne aftale finder kun anvendelse på Kongeriget Danmarks område i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12 og på Færøerne og Grønland kun efter en udvidelse af Dublin-konventionen til disse områder.

(4) Denne aftale finder ikke anvendelse på de franske oversøiske departementer.

(5) Denne aftale træder først i kraft i Gibraltar, når Dublin-konventionen eller enhver fællesskabsforanstaltning, der træder i stedet for denne konvention, træder i kraft for Gibraltar.

Artikel 14

(1) Denne aftale skal ratificeres eller godkendes af de kontraherende parter. Ratifikations- eller godkendelsesinstrumenterne deponeres hos Rådets generalsekretær, der fungerer som depositar.

(2) Denne aftale træder i kraft den første dag i måneden efter, at depositaren har underrettet de kontraherende parter om, at det sidste ratifikations- eller godkendelsesinstrument er deponeret.

Artikel 15

Hver kontraherende part kan opsige denne aftale ved en skriftlig erklæring til depositaren. En sådan erklæring får virkning seks måneder efter dens indgivelse. Aftalen ophører med at gælde, hvis enten Det Europæiske Fællesskab eller både Island og Norge har opsagt den.

Udfærdiget den i ... ét originaleksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk, islandsk og norsk, idet alle tekster har lige gyldighed; originaleksemplaret deponeres i arkiverne i generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Bilag A : Bestemmelser i forbindelse med Dublin-konventionen og afgørelser truffet af det udvalg, der er nedsat i henhold til Dublin-konventionens artikel 18

Del 1: Dublin-konventionen

Alle bestemmelser i den konvention, der blev undertegnet i Dublin den 15. juni 1990, om fastlæggelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, med undtagelse af artikel 16-22.

Del 2

Afgørelser truffet af det udvalg, der er nedsat i henhold til Dublin-konventionens artikel 18

Afgørelse nr. 1/97 af 9. september 1997 truffet af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i Dublin-konventionen af 15. juni 1990, om gennemførelsesbestemmelser til konventionen.

Afgørelse nr. 1/98 af 30. juni 1998 truffet af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i Dublin-konventionen af 15. juni 1990, om gennemførelsesbestemmelser til konventionen

Erklæring

Indtil Det Europæiske Fællesskab har vedtaget lovgivning, der erstatter Dublin-konventionen, vil de kontraherende parter holde møde i det fælles udvalg, der nedsættes i henhold til denne aftales artikel 3, stk. 1, i forbindelse med ethvert møde i det udvalg, der er nedsat i henhold til Dublin-konventionens artikel 18, herunder møder på ekspertniveau til forberedelse af udvalgets arbejde.

Erklæring

De kontraherende parter understreger vigtigheden af en tæt og aktiv dialog mellem alle, der beskæftiger sig med gennemførelsen af Dublin-konventionen og de i denne aftales artikel 2, stk. 1, omhandlede bestemmelser.

Kommissionen vil indbyde eksperter fra medlemsstaterne til møder i det fælles udvalg for under fuld overholdelse af denne aftales artikel 3, stk. 1, at udveksle synspunkter med Island og Norge om alle spørgsmål omfattet af denne aftale.

De kontraherende parter noterede sig medlemsstaternes vilje til at tage imod sådanne indbydelser og deltage i sådanne meningsudvekslinger med Island og Norge om alle spørgsmål omfattet af denne aftale.

Erklæring

De kontraherende parter er enige om, at forretningsordenen for det fælles udvalg, der nedsættes i henhold til denne aftales artikel 3, skal fastsætte, at de regler fastsat af de institutioner i Den Europæiske Union, hvorfra dokumenterne stammer, angående beskyttelse af klassificerede oplysninger i disse institutioner, også skal gælde beskyttelse af klassificerede oplysninger, som anvendes af det fælles udvalg.

Erklæring

Inden for denne aftales anvendelsesområde er de kontraherende parter enige om, at de principper, der lå til grund for brevvekslingen i bilaget til aftalen af 18. maj 1999, skal gælde for udvalg, der bistår Europa-Kommissionen i udøvelsen af dens udøvende beføjelser.

Erklæring

De kontraherende parter er enige om, at afgørelse nr. 1/2000 af 31. oktober 2000 truffet af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18 i Dublin-konventionen af 15. juni 1990, om overførsel af ansvar for familiemedlemmer i overensstemmelse med denne konventions artikel 3, stk. 4, og artikel 9, skal omfattes af denne aftales anvendelsesområde efter proceduren i denne aftales artikel 4.